Zaterdag, 16 Januari 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 3803

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

De Raf weer boven West-Europa.

Lorient het voornaamste doel van de nacht.
Aanval van Russen aan bovenloop van rivier Donets.
Haven van Tripoli onbruikbaar gemaakt door bombardementen.

CHERBOURG EN DE LAGE LANDEN AANGEVALLEN.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt:

„Bostons van het bommenwerperscommando geëscorteerd door Spitfires hebben bij dag een aanval uitgevoerd op de dokken te Cherbourg. Ontploffingen werden waargenomen op de kaden en op de dokken-installaties. Vliegtuigen van het gevechtscommando en van het legersamenwerkingscommando hebben de spoorwegen en kanaal-objecten in Frankrijk en in de Lage Landen aangevallen. Vier spoorweg-locomotieven en verschillende kleine vaartuigen werden beschadigd. Van de operaties gedurende de loop van de dag worden drie onzer gevechtsvliegtuigen vermist" (Londen. (AP) 15.1).

CHERBOURG DOOR DE ENGELSEN AANGEVALLEN.

Van gezaghebbende zijde maakte men bekend, dat de Royal Airforce bij dag de dokken te Cherbourg heeft aangevallen. Spitfires van het gevechtscommando escorteerden de aanvallende Boston-bommenwerpers. — Bij deze aanval ontmoette men geen tegenstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen.

De aanval werd uitgevoerd bij een ~~ideale weersgesteldheid.~~ Gezaghebbende kringen zeiden, dat deze 77e aanval sedert het begin van de oorlog op Cherbourg goede resultaten heeft gehad.

Het afweervuur, dat door de nazies werd afgegeven, was evenwel zeer geconcentreerd. Volgens een vlieger die aan de aanval had deelgenomen zouden er verschillende treffers in het gebied van de dokken zijn terecht gekomen (Londen, (AP) 15.1).

DE AANVAL OP LORIENT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat de vliegers, die de duikboten-basis Lorient in de afgelopen nacht hebben aangevallen, in staat waren een uur boven hun doel te vliegen, dat zich uitspreidde in de heldere maneschijn. De verdedigers gaven een verwoed afweervuur af. Men deelde mede, dat als resultaat van deze aanval grote branden werden gesticht. Op hun weg hadden de vliegers erg te kampen met een zware bewolking, en de temperatuur was zó laag, dat zich in het vliegtuig ijs vormde alsmede op de zuurstof-maskers der vliegers. De bevelvoerder van een bommenwerper, die een half uur lang boven Lorient gebleven is, deelde mede, dat er tien grote branden werden gesticht, waaronder een, die bizonder fel woedde in de omgeving van de droogdokken. Hij zeide tevens, dat de Duitsers bezig zijn met het bouwen van een derde duikboten-basis. Deze basis wordt met zwaar betonnen materiaal opgebouwd. Elk van deze bases kan 10 duikboten herbergen (Londen, (AP) 15.1).

COMMUNIQUÉ VAN HET BRITSE MINISTERIE VAN LUCHTVAART.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht oeden onze zware bommenwerpers wederom een hevige aanval op de vijandelijke duikbotenbasis te Lorient. De haven was goed verlicht door lichtkogels en de maan. Na de geconcentreerde aanval was een grote brand zichtbaar door de rook in de lucht. Objecten in het Westen van Duitsland werden ook gebombardeerd. Vliegtuigen van het gevechtscommando vielen spoorweg-objecten in Frankrijk en de Lage Landen aan. 2 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 16.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 15 op 16 Januari zetten onze troepen in de Noordelijke Caucasus, in het gebied van de beneden-Don en aan de Noordelijke Donets hun gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het fabrieksgebied van Stalingrad maakten onze aanvalstroepen voortgang en veroverden zij enkele versterkte gebouwen. Meer dan 200 Duitse officieren en manschappen werden gedood. Zij vernielden ook 6 kanonnen, 3 mortieren-batterijen en 26 geschutsstellingen en namen oorlogsmateriaal en gevangenen. In een sector deed een Duitse compagnie infanterie een tegenaanval, doch werd volledig weggevaagd door ons machinegeweervuur.

In het beneden-Dongebied overkomen onze troepen de vijandelijke weerstand en zetten zij hun succesrijk offensief voort. In een sector had de vijand een machtige defensie-zone gevormd. De manschappen van een formatie van het Rode leger voerden een flankerende beweging uit rond de vijandelijke defensies. Zij desorganiseerden de defensie en brachten hevige verliezen aan de Hitlerieten toe. Bij het achtervolgen van den vijand nam het Rode leger een aantal bewoonde plaatsen. Gevangenen en oorlogsmateriaal werden genomen.

Aan het Centrale front vielen de vijandelijke infanterie en tanks de stellingen van een onzer eenheden aan na voorbereidingen van de artillerie. Onze artilleristen brachten de kanonnen naar open stellingen en ontwrichtten 4 zware Duitse tanks. Bij gevechten met de bajonet dreven de manschappen van het Rode leger de Duitse infanterie terug, die zonder dekking van tanks was. 180 Vijandelijke doden werden op het slagveld gelaten.

In de Noordelijke Caucasus maakten onze troepen voortgang, terwijl strijdende soldaten van het Rode leger onder commando van Kamenko ongeveer een bataljon van de vijandelijke infanterie uiteensloegen en gedeeltelijk vernietigden. 8 Duitse tanks werden ontwricht. 29 Vrachtwagens en ander oorlogsmateriaal werden veroverd.

In een andere sector doodden onze troepen ongeveer 200 Duitse officieren en manschappen en veroverden zij een trein, die goederen vervoerde alsmede 4 kanonnen en 10 mortieren. Bij het veroveren van een bewoonde plaats nam het Rode leger van de Duitsers 10.000 stuk vee terug, dat de Duitsers hadden geroofd van de boerenmensen.

Guerrilla's, die in de Noordelijke Caucasus opereren, doodden in gevechten tegen den vijand meer dan 200 officieren en manschappen en vernielden 3 pantserwagens, 7 vrachtwagens en 2 draadloze stations en zetten een grote opslagplaats in brand. De guerrilla's veroverden de banier van een Duitse afdeling alsmede een hoeveelheid wapenen en ammunitie (Londen, (AP) 16.1).

STALIN DANKT DE RUSSISCHE GEESTELIJKHEID.

Tass deelde mede, dat Stalin een boodschap van dankbaarheid heeft gezonden aan de Orthodoxe Russische Geestelijkheid in Leningrad in antwoord op een bericht van den Metropoliet Alexiv, die het „onwrikbare vertrouwen in een spoedige overwinning van onze rechtvaardige zaak op de bloedige waanzin van het fascisme" te kennen gaf. De Metropoliet zeide, dat het Diocees van Leningrad „in omstandigheden van een blokkade" een bedrag van 3.182.143 roebel heeft ingezameld voor het Russische Defensie Fonds en nog 500.000 roebel bijdraagt voor de bouw van een tankcolonne (Moskou, (AP) 15.1).

SABOTAGE-WOEDE IN BELGIE.

Het Belgische nieuwsagentschap „Inbel" maakte bekend, dat drie Belgische spoorlijnen werden beschadigd als gevolg van enige ontploffingen. Een en ander is te wijten aan sabotage van de door de Duitsers beheerste verbindingslinies. De saboteurs plaatsten springstoffen onder de spoorwegen, die lopen van Brussel naar Leuven en van Mechelen naar Dendermonde. De vernietiging van een brug legde het verkeer tussen Brussel en Gent stil. Men maakte tevens bekend, dat de spoorlijn van Brussel naar Namen ook beschadigd werd (Londen, (AP) 15.1).

DE OORLOGSDOELEINDEN DER VERENIGDE STATEN.

Charles Foltz seint het volgende uit Madrid:

Zich richtende tot een vergadering van diplomaten en hoge Spaanse gezagsdragers, verklaarde de Noordamerikaanse Ambassadeur in Spanje, de Heer Carlton J. H. Hayes, dat er tussen de Verenigde Staten van Noord Amerika en hun vijanden geen onderhandelende vrede zal zijn. Tezelfdertijd weerlegde Hayes, die sprak over de „Oorlogsdoeleinden van de Verenigde Staten" de door de nazies in omloop gebrachte geruchten, als zoude een Geallieerde overwinning de omverwerping betekenen van de huidige Spaanse Regering. Hayes zeide: „Indien de politieke en sociale instellingen in dit land in de komende jaren een verandering of wijziging ondergaan, dan zal het werk van Spanjaarden in Spanje zelf zijn — en niet van de Verenigde Staten of Spaanse uitgewekenen."

Hayes verklaarde voor deze bijeenkomst, dat de 13 souvereine staten op het Amerikaanse vasteland „aan elkander zijn verbonden in deze kolossale oorlog". „De Verenigde Staten van Noord-Amerika", aldus de spreker, „vechten evenwel niet om indruk te maken op enig ander land of ten belange van kapitalistische doeleinden." De Ambassadeur zeide vervolgens, dat het „Noordamerikaanse volk", verre van materialistisch te zijn, tot in de grond idealistisch is — onverbeterlijk idealistisch.

De Noordamerikanen, aldus de spreker, hebben in zich meer Spaanse eigenschappen, dan gij misschien zoudt denken. Op hun bizondere wijze zijn zij Don Quijote's van de twintigste eeuw. Om iets op te noemen: de Noordamerikanen houden van de vrijheid — de vrijheid voor het individu en voor de volken. Het is vanzelfsprekend, dat de vredelievende Noordamerikanen „erg veel wensten uit de huidige oorlog te worden gehouden" en zij bleven ook uit de oorlog, totdat zij werden aangevallen. Nu zij het toch moeten, kunnen en zullen de Noordamerikanen strijden, en hetgeen hen nog meer prikkelt is de verbolgenheid in een hoekje te worden gestoten of te zien hoe met andere mensen hetzelfde wordt gedaan.

Hayes zeide, dat het voornaamste oorlogsdoel van de Verenigde Staten is een einde te maken aan dit „duwen" door de machten van de as. De zogenaamde nieuwe orde der As-mogendheden beschreef hij als „een eenvoudig in de hoek stoten en neerdrukken op grote schaal van practisch alle volken van de aarde bezield van de zelfzuchtige verwaandheid supérieure machten te vezen: het nazie-Duitsland, het keizerlijke Japan. Zelfs de aanvankelijke derde bondgenoot is thans nauwelijks meer als een stille bondgenoot — een soort van uitgebrande bijplaneet, dat hulpeloos kleeft aan de zon: Berlijn.

Duitsland en Japan zullen de wereld-economie ten eigen bate aan zich trekken en daardoor de minder begunstigde volken steeds armer maken en hen langzamerhand klaar maken voor het communisme of andere wanhopige avonturen." De spreker zeide, dat de Noordamerikaanse oorlogsdoeleinden „zonder enige twijfel het streven en het doel vertegenwoordigen van alle volken, die een fatsoenlijke levensvorm verlangen." Hij merkte op, dat de doeleinden, gelijk neergeschreven in de Atlantische Brief „in alle harmonie zijn met de hoogste tradities van de christelijke beschaving, gelijk die zo duidelijk van zo gezaghebbende zijde tot uiting kwamen in de onlangs gehouden Kerstboodschap van Zijne Heiligheid den Paus" (Madrid, (AP) 15.1).

JAPANNERS GAAN VLOTTEN BOUWEN OM VOORRADEN TE VERVOEREN.

De radio van Berlijn zond een bericht uit, dat afkomstig is uit Tokio en waarin wordt gezegd, dat de Japanners begonnen zijn om vlotten van bamboe te bouwen met een oppervlakte van 10.000 vierkante meter om materialen voor het leger te vervoeren. De radio zeide, dat opdracht werd gegeven tot de bouw nadat geslaagde proeven werden voltooid onder toezicht van Japanse militaire autoriteiten.

Er werden niet meer bizonderheden verstrekt omtrent de vlotten, doch de radio verklaarde, dat zij onzinkbaar zijn en in Februari gereed voor dienst zullen zijn. Men zeide niet waar zij zouden worden gebruikt, doch het is duidelijk, dat vlotten van een dergelijke omvang onhandelbaar zouden zijn ingeval zij niet worden gebruikt in uiterst kalm water. Het bouwen van dergelijke voorwerpen geeft sterk te kennen, welke verliezen door de Geallieerden zijn toegebracht aan de Japanse scheepvaart en de ernst van hun vervoerproblemen. Een vlot van 10.000 vierkante meter zou 200 meter lang en 50 meter breed zijn (New York, (AP) 15.1).

Het nieuws van vandaag.

Zonder verdere biezonderheden omtrent de strijd in die sector te noemen deelde het Russische middagcommuniqué mede, dat er gevochten wordt aan de bovenloop van de rivier Donets. Hierdoor wordt te kennen gegeven, dat de Russen een nieuwe aanval hebben geopend ten Noorden van Rostov na met hun offensief aan het midden-Dongebied zover te zijn doorgedrongen, dat zij de Donets bereikt hebben.

De Russen bevinden zich hierdoor in een schitterende positie om de Duitse bevoorradingslinies naar de Caucasus en zelfs naar Rostov af te snijden en eventueel om de belangrijke vijandelijke basis van Charkov te veroveren.

Met uitzondering van het Centrale front in de omgeving van Velikie Lukie wordt de vijandelijke weerstand overal overkomen. In het beneden-Dongebied is zelfs een uitgebreid vijandelijk defensie-systeem gedesorganiseerd na een Russische flankaanval. Steden en dorpen worden gezuiverd van de Hitlerieten en voorlopig is er nog geen sprake van dat de offensieve kracht van het Rode leger is uitgeput (blz. 1).

Aan het Libyse front beginnen de troepen van Generaal Montgomery steeds actiever te worden. Rome spreekt reeds van heftige gevechten, doch Caïro zegt terloops, dat de patrouille-activiteiten wat zijn opgevoerd. De luchtmacht blijft nog hameren op de vijandelijk kruispunten, aanvoerlijnen en bases en in de nacht van 14 op 15 Januari heeft vooral Tripoli het moeten ontgelden.

De radio van Algiers zeide, dat Tripoli als haven reeds heeft afgedaan en dat de As voor het aanvoeren van versterkingen nog afhankelijk is van de Oostelijke Tunische havens.

Voor wat luchtactiviteiten betreft was de Royal Airforce in de afgelopen nacht wederom in de weer Lorient was het voornaamste doel, maar ook het Westen van Duitsland en spoorweg-objecten in Frankrijk werden aangevallen.

De Chinezen hebben een belangrijke overwinning behaald in de Tapieh-gebergten ten Noord-Oosten van Hankow en ook in Zuid-China een Japanse aanval uit Birma met succes afgeslagen. Met de wapenen, die zij hebben weten de mannen van Tsjang Kai Sjek den vijand goed van het lijf te houden. Met meer en betere wapenen zouden zij zeker de Japanners uit hun land kunnen verdrijven. Dit besef is nu in de Verenigde Staten wakker geworden, hetgeen blijkt uit de redevoering, die President Roosevelt pas voor het Congres hield en het voor de eerste keer ontvangen door den President van Generaal Hsiung die aan het Hoofd staat van de Chinese militaire missie, die sedert April verleden jaar in Washington zetelt, overal haar opwachting maakte, doch vrijwel genegeerd werd: eerst dezer dagen hield Hsiung voor het eerst met Roosevelt besprekingen.

Irak verklaart oorlog aan de As.

Chinese overwinning in de Tapieh-gebergten.
Ontzaggelijke luchtoperaties in Noord-Afrika.

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Er heerste gisteren een grotere activiteit van onze patrouilles. Verliezen werden den vijand in verschillende sectoren toegebracht.

De luchtactiviteit boven het gevechtsgebied was beperkt tot bombardementsaanvallen en offensieve patrouillevluchten. Er was weinig vijandelijke weerstand. De haven en ... gebied kruispunten van Tripoli werden hevig gebombardeerd in de nacht van 14 op 15 Januari. Voltreffers werden ook geplaatst op het spoorwegstation en militaire voorraden waar grote branden werden gesticht.

Dezelfde nacht beschoten gevechtsvliegtuigen objecten in het gevechtsgebied van Tunis. Vrachtwagens van de spoorwegen tussen Sfax en Gabès werden ook gebombardeerd. Een bombardementsaanval op grote schaal werd gisteren op de haven van Tripoli uitgevoerd. Een ME109 werd neergeschoten tijdens de operaties. Onze lange afstands gevechtsvliegtuigen vernielden een aantal vrachtwagens ten Noorden van Gabès. Van deze operaties keerde een onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 16.1).

GEALLIEERDE LUCHTACTIE IN TUNIS.

Tenminste acht vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden gisteren neergeschoten en vele andere beschadigd, toen de Geallieerde vliegtuigen de vijandelijke vliegvelden, verbindingslinies en de concentraties van voertuigen aan het Libyse front verwoed aanvielen. De Britten deelden mede, dat men grote tegenstand ondervond van de zijde van den vijand en gemeld werd, dat 13 Geallieerde vliegers niet zijn teruggekeerd van deze en andere luchtoperaties. Gisteren hebben de Geallieerden ook het vliegveld op het eiland Lampedusa aan de Oostelijke kust van Tunis aangevallen, en in de afgelopen nacht moesten ook Tripoli en Misurata eraan geloven. Verder maakten de Britten bekend, dat men de motortransport- en troepenconcentraties in de kuststreken van Tunis en Tripolitanië heeft aangevallen, alsook een vijandelijke schoener, die zich ter hoogte van de Tunische kust bevond. Van de grondstrijdkrachten viel er intussen niets te vermelden (Caïro, (AP) 15.1).

DE GEALLIEERDE OPERATIES IN NOORD-AFRIKA.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Gemeld wordt, dat Noordamerikaanse en Royal Airforce gevechtsvliegtuigen en zelfs bommenwerpers met vliegtuigen van de as gewikkeld waren in het grootste enkele luchtgevecht van de Tunische campagne, dat gisteren de gehele dag en de gehele nacht duurde. Hierbij werden 23 Duitse en Italiaanse vliegtuigen uit de lucht neergeschoten. De luchtactiviteit was intensief boven het gehele Tunische front. De helft van het aantal vijandelijke vliegtuigen werd neergeschoten in twee gevechten. De Duitsers poogden vooruitgeschoven Geallieerde vliegtuigen te bombarderen en verloren hierbij 7 vliegtuigen. Toen bestreden P-38 Lightnings en B-25 Billy Mitchell bommenwerpers 50 transportvliegtuigen van de as nabij de Tunische kust en schoten er nog 7 neer. Tevens werden 2 escorterende gevechtsvliegtuigen neergeschoten. Van al de operaties worden 8 Geallieerde vliegtuigen vermist.

Het communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier maakt behalve van de ... melding van het bombarderen van een grote vijandelijke schoener nabij de kust van Tunis en het aanvallen van wegen- en spoorweg-verbindingen nabij Gabès. De grondactiviteit was beperkt tot patrouilleactiviteiten van beide zijden (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 16.1).

GEVECHTEN BIJ POINT DU FAHS.

De radio van Parijs meldde hevige gevechten in het gebied van Foundouk en Pont du Fahs in Tunis. Krachtige Geallieerde aanvallen zouden zijn afgeslagen, waarbij „meer dan 1000 manschappen zouden zijn gedood en ongeveer 20 tanks vernield" (Londen, (AP) 16.1).

IRAK VERKLAART OORLOG.

De Irakese Legatie in Londen maakte bekend, dat Irak in oorlog is met Duitsland, Italië en Japan. Irak, dat reeds de betrekkingen met de as had verbroken, is de eerste onafhankelijke Arabische staat in de geschiedenis, die oorlog heeft verklaard aan de vijanden van Groot Britannië. De verklaring betekent een volledige omwenteling van de positie zoals die was in April 1941 toen Raschid Ali een revolutie leidde, die door de as was aangestookt (Londen, (AP) 16.1).

AANVAL VAN DE JAPANNERS IN ZUID-CHINA.

Een Chinees communiqué zeide, dat de Japanners wederom aanvallen uit de Noordelijke Sjan-Staten in Birma langs de Zuidelijke grens van Yunnan, doch tot staan zijn gebracht na bloedige verliezen geleden te hebben. Men zeide, dat bij een botsing ten Noorden van de rivier Namli (Lot) de Japanners teruggeslagen na te zijn opgerukt van Mongma. Bij de gevechten in de Tapieh-gebergten ten Noord-Oosten van Hankow zeiden de Chinezen grote voortgang te maken in de achtervolging van de teruggetrekkende Japanse strijdkrachten (Tsjungking, (AP) 15.1).

DUITSE AANVAL OP ENGELSE STAD.

Gemeld wordt, dat vier Duitse vliegtuigen in de namiddag een Engelse stad aan de Zuidkust hebben gebombardeerd en met machine-geweer beschoten, als gevolg waarvan „belangrijke schade" werd aangericht. De aanvallers kwamen op de stad af vanuit het binnenland en lieten hun bommen op ver van elkander verspreide punten vallen. Hierna koos men de wijk in de richting van de zee. Enige slachtoffers zijn gevallen (Londen, (AP) 15.1).

Paus vraagt biezondere gebeden volgende week.

Cardinaal Tisserant publiceert een oproep tot gebed namens Zijne Heiligheid.

GEMEENSCHAPPELIJKE GEBEDSWEEK VAN PROTESTANTEN EN ROOMS EN BEGINT MAANDAG.

„Eenheidsfront der Kerken nodig".

Voor Radio-Vaticana heeft Zijne Eminentie Eugène, Cardinaal Tisserant, een oproep gedaan namens Zijne Heiligheid den Paus om de volgende week het zogenaamde Eenheidsoctaaf met nòg meer animo dan ooit te vieren. Meer dan ooit, aldus de Cardinaal, hebben de verschillende delen van de Christenheid elkanders voorbeden van node. Reeds jaren bestaat het zogenaamde Eenheidsoctaaf van 18 tot 25 Januari, maar dit jaar is het de wens van Zijne Heiligheid, dat deze gebedsweek door alle Katholieken vuriger dan ooit zal worden gevierd. De Cardinaal hoopte, dat ook de niet-katholieken bij wie dit gebruik zo grote ingang heeft gevonden, dit jaar met nòg meer enthousiasme dan anders zullen bidden. Een eenheidsfront der kerken tegen de gevaren, welke de Paus in zijn jongste Kerstboodschap (zie „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 13 Januari jl.) heeft uiteengezet is vóór alles nodig.

Hitler belaagt het Christendom als geheel. Hij vervolgt niet deze of gene kerkelijke groepering van Christenen maar allen. Meer dan ooit doet de kerkelijke verdeeldheid pijnlijk aan. Pijnlijk is het vooral voor de rooms-katholieken, wien kerkelijke eenheid zo ter harte gaat. In 1908 opperde een Episcopaals geestelijke in de Verenigde Staten, Rev. Paul James Francis het plan om elk jaar een gebedsweek te houden voor dit doel. Men koos als begin 18 Januari, wanneer het Latijnse gedeelte van de R.K. Kerk het feit herdenkt, dat Petrus zich te Rome vestigde als eerste Paus [1]). Als einde nam men 25 Januari, feest van Paulus' bekering.

Aanvankelijk ontmoette men nogal tegenstand, omdat het plan te „Rooms" aandeed. In de loop der jaren verspreidde de devotie zich evenwel over de gehele wereld en een van de eerste vruchten was de overgang van de mannen- en vrouwencongregaties, die Rev. Francis in de Episcopaalse Kerk van de Verenigde Staten had gesticht. Dit was de „Society of the Atonement", welker moederhuizen in Graymoor, Garrison, New York zijn.

Verschillende Pausen hebben het houden van deze week aanbevolen; ook onze plaatselijke Vicarius Apostolicus. In het laatste nummer van het plaatselijke blad „Eucharistische Kruistocht" (E.K.) wordt ook op de zegen van deze Gebedsweek gewezen. Een wereldcongres van Protestanten en dissidente Orthodoxen heeft in 1920 deze week ook officieel aanvaard, doch over het algemeen is de animo voor het zg. Eenheidsoctaaf bij de Orthodoxen in de practijk betrekkelijk gering, hoewel de laatste jaren wel enkele Orthodoxe bisschoppen de week hebben gepropageerd.

En in 1940 heeft een groep Anglicanen, die voor dit doel bad tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren, besloten dit voortaan ook van 18 — 25 Januari te gaan doen. M.a.w. Katholieken, Protestanten, Orthodoxen bidden voor eenheid en voor elkaar. Natuurlijk zullen deze drie groepen kerkelijke eenheid anders beredeneren en ook anders verwachten. Misschien is het het best te bidden en verder de verhoring en het „hoe" aan den Almachtige over te laten.

Op 18 Januari, dus aanstaande Maandag, zal het Christendom in zijn wijdste geledingen meer in het algemeen voor alle dwalenden en zoekers bidden.

Dinsdag, de 19e Januari, voor de Orthodoxe kerken. Heel in het biezonder mogen wij dan Rusland gedenken, dat vrijwel geheel tot deze kerk, zij het ook in onderscheidene groeperingen, behoorde en welks geloof onuitroeibaar bleek, zoals men zich uit de lezing van ons hoofdartikel van jongstleden Dinsdag herinnert.

Van Rusland is de victorie begonnen, Rusland heeft recht op ons aller dank en hoe die beter te schenken dan in het gebed voor dit meest godsdienstig-geaarde land, waar de massa der gelovigen door een kleine groep communisten vervolgd wordt. Zoals men misschien weet, worden in alle Latijnse kerken de gebeden, welke de priester na de stille H. Mis met de gelovigen bidt (Ave Maria, Salve) overal ter wereld en zonder een uitzondering altijd voor Rusland gebeden. Voegen wij aan dit dagelijkse gebed nog het biezondere gebed van aanstaande Dinsdag toe en herinneren wij ons, dat Rusland eens zó aan de Stoel van Rome gehecht was, dat in de Russische Kerk nog heden ten dage naast de Paasplicht (nl. verplichting tot biecht en communie met Pasen) ook een Petrus-plicht bestaat, dus om op 29 Juni — welke dag evenals het Paasfeest in Rusland door een andere grote vasten wordt voorafgegaan — eveneens te biechten en te communiceren. Petrovdan of Petrus-dag is nog altijd een grote feestdag in het Russische kerkelijke leven. Bidden wij voor het Heilige Rusland, zoals niemand minder dan Pius XI dit land eens heeft willen noemen en herinneren wij ons, dat wanneer pelgrims bij Pius XI op bezoek Hem vroegen te zeggen, waarvoor nu eens heel in het biezonder te bidden, de Paus antwoordde: Mon Dieu, sauvez la Russie. — Dit is ons gebed op aanstaande Dinsdag.

Woensdag, 20 Januari dus, bidt de Christenwereld voor alle Protestanten, bij wie vooral de Lutheranen en enkele Calvinistische groepen van het Europese vasteland mededoen, ofschoon in veel mindere mate dan de Anglicanen; deze groepen wensen ook geen directe aansluiting bij Rome, doch het feit, dat zij met ons bidden, is een hartelijk wedergebed waard.

Op 21 Januari bidt men voor de Anglicanen, bij wie deze devotie niet alleen het sterkst verbreid is, doch bij wie ook de geest medewerkt. Van de 19 à 20.000 Anglicaanse en Episcopaalse geestelijken in Engeland en de Verenigde Staten en hun missie-gebieden, hebben ongeveer 4 à 5000, dus ± 25%, verschillende stukken ondertekend, waarin gezegd wordt, dat de Anglicaanse en Episcopaalse kerken zich op een of andere wijze bij Rome moeten aansluiten. Bij Katholieken en Anglicanen-Episcopalen vond de Gebedsweek de grootste ingang.

Op 22 Januari, aanstaande Vrijdag dus, nogmaals in het biezonder voor alle Christenen van **Amerika**, waar Protestanten, Katholieken en Orthodoxen van dit Staatsdeel dus ook onder vallen.

Op 23 Januari voor de Katholieken, voor wie het gebed van andersdenkenden toch zo welkom is, vooral ook voor slechte, lauwe en afvallige katholieken, die zoveel schade toebrengen aan de kerk; volgende week Zondag; op **24 Januari** voor alle Joden, die momenteel wel heel biezonder ons aller gebed van node hebben; en tenslotte op **25 Januari,** feest van Paulus' bekering, voor de bekering van alle heidenen.

In totaal zijn er ongeveer 900.000.000 heidenen in de wereld, 400.000.000 katholieken, 180.000.000 dissidente Orthodoxen, 220.000.000 Protestanten, 250.000.000 Mohammedanen en ongeveer 16 millioen Joden.

Hier volgt het gebed, zoals Katholieken en enkele groepen van Protestanten, o.a. Angelicanen, het bidden, elke dag:

Opdat allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U dat ook zij in ons één zijn, teneinde de wereld gelove, dat Gij mij gezonden hebt (Joh. 17: 21). — Ik zeg U; Gij zijt Petrus — En op deze rots zal Ik mijn Kerk [2]) bouwen (Mat. 16: 18a) — Laat ons bidden: Heer Jezus Christus, die tot Uw Apostelen gezegd hebt, de vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u, sla geen acht op mijn zonden, doch op het geloof van Uw Kerk en gewaardig U Haar volgens Uw wil vrede en eendracht te verlenen. Die leeft en heerst, God, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

[1]) Deze datum, evenals de volgende, is om andere redenen gekozen dan de herdachte feiten.

[2]) Statenvertaling zegt „Gemeente" i.pl.v. Kerk, doch bedoelt hetzelfde.

ROND PRINS(ES)...

Uit hetgeen de Gouvernementspersdienst ons toezond, was het volgende op te maken:

Uit Ottawa werd tot hedenmorgen 10 uur geen nieuws omtrent de as. blijde gebeurtenis ontvangen.

* * *

Het Curaçaose Comité voor de viering der blijde geboorte heeft gisteren zijn laatste voltallige vergadering vóór de grote dag gehouden. Alles is gereed en alles wijst erop, dat het een mooie onvergetelijke dag zal worden. Aan de sportdemonstraties doet een ongekend groot aantal mensen mede. Het militaire schouwspel zal iets van biezondere aard worden. Openbare Werken beginnen met de versiering. Het is te hopen en te verwachten, dat de winkeliers wat de versiering hunner uitstalkasten betreft, hun beste beentje zullen voorzetten, doch...... zij moeten snel — liefst vandaag nog — daarmede beginnen!

Er komt nog een heel biezondere „Nationale Avond" op een andere dan de grote dag zelf. De voorbereidingen daarvoor zijn aan de gang. Voorlopig blijft dit nog een verrassing, maar spoedig zal er meer over worden bekend gemaakt.

CURACAO

PAROCHIE HEILIGE FAMILIE ZET HET FEEST VOORT.

Gisteravond trokken weder talrijke gelovigen op door de manverlichte straten naar het in half-duister gedompelde Huis des Heren van de Parochie van de Heilige Familie om het Plechtig Lof bij te wonen. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. was evenals de vorige dagen op het Priesterkoor aanwezig. Tijdens het Lof hield Pastoor Pius Paanakker O.P. een schone predicatie over de belangrijkheid van het kerkgebouw als de plaats waar het huisgezin, het huwelijksleven en de opvoeding der jeugd kracht, steun en steeds nieuwe inspiratie vindt.

Deze morgen bij het gloren van de uchtend stroomden weder de scharen der kerkgangers door de wijd openstaande zijpoorten van de parochiekerk en verenigden Priesters en gelovigen zich tezamen om te bidden voor de zielerust der parochianen, die gestorven zijn.

Zondag is het de grote dag. Om 9 uur tijdens de Pontificale Hoogmis en om 19 uur tijdens het Plechtig Lof zal de Apostolisch Vicarius voorgaan bij de feestviering.

Na de Pontificale Hoogmis is er receptie in de pastorie. Des avonds zal Pastoor Henricus Penninx O.P. de feestpreek houden. En alle parochianen zullen morgen ter Heilige Tafel naderen.

HET ERNSTIGE ONGELUK OP DE ISLA.

Aangezien officiële mededelingen van de C.P.I.M., die ons vóór 10 uur beloofd werden om 12.30 uur nog niet ontvangen waren, kunnen wij nog geen gegevens over het ongeluk, dat gisteren plaats vond, verstrekken.

Uit een advertentie blijkt evenwel, dat een van de gewonden reeds overleden is en dat de anderen nog in één ernstige toestand verkeren. De naam van den overledene is Rudolph Barron.

Uit mededelingen van een ooggetuige blijkt, dat het ongeluk gistermorgen ongeveer om half elf plaats vond toen — naar vermoed wordt — twee grote zuurstofcylinders ontploften, waardoor een vernieling plaats vond als zoude een bom gebarst zijn. De zuurstoffabriek — aldus de zegsman — vloog als het ware de lucht in, terwijl de gebouwen en installaties in de omgeving trilden.

Een scherf van een der cylinders sloeg door een zuurstoftank in de omgeving heen, waardoor de kracht van de ontploffing wordt te kennen gegeven. De getroffenen, van welke een toevallig voor een boodschap in de zuurstoffabriek vertoefde, werden over een behoorlijke afstand geslingerd. Het been van een man werd bijna geheel afgesneden. Een Surinamer, een zekere Oostburg, liep brandwonden op aan gezicht en armen en werd door een scherf voorts van achteren getroffen. Een andere werd door een scherf in de lenden getroffen, waardoor een gapende wond ontstond.

Eerste hulp werd verleend door personen, die meteen toesnelden. De dokter was spoedig aanwezig en gaf opdracht tot vervoer naar het hospitaal. Ook verschillende autoriteiten verschenen ter plaatse om de situatie op te nemen en een onderzoek in te stellen.

Het is jammer, dat de Directie het blijkbaar overbodig acht het publiek in te lichten omtrent de toedracht van het ongeluk.

Wij willen evenwel niet nalaten, zeker ook namens alle lezers, een welgemeend woord van medeleven te richten aan de slachtoffers en hun familie.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Katholieke Sportcentrale: 10 uur Excelsior B — Staco B. 11 uur Blauw Wit— Soa.
14 uur Baseball.
16.30 uur E.D.O. — Unidos.
Op Santa Rosa: C.S.R. — Ajax.
— Mededeling aan de Clubs. Men wordt beleefd verzocht om Maandagavond 16.30 uur een vertegenwoordiger te zenden naar het Bargebad voor een algemene bijeenkomst.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen: van 16 Januari 18 uur af tot 17 Januari 20 uur door den gouvernements-geneeskundige: Arie van der Sar, arts, Beethovenstraat, telefoon No. 1786.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Del Pueblo (tel. 2218).
Punda: Juliana (tel. 2440).

NEDERLAND.

NIEUWE GIJZELAARS.

De drie leden van het „driemanschap" der voormalige Nederlandse Unie zijn door de Duitsers gegijzeld: Meester Eindhoven, voormalig hoofdcommissaris van Politie te Rotterdam; Meester Jan Linthorst Homan, voormalig Commissaris der Koningin in Groningen en Professor Meester J. de Quay, oud-hoogleraar aan de R.K. Handelshogeschool te Tilburg.

RAAD VAN BESTUUR IN SURINAME.

In de plaats van Notaris Drielsma, die onlangs ontslag nam, is benoemd tot lid van de Raad van Bestuur Kolonel Meyer, territoriaal commandant.

SURINAAMSE COMMISSIE NAAR DE VERENIGDE STATEN.

Wij lezen in „Suriname":

Ingevolge besprekingen, tussen Gouverneur Kielstra en den Minister van Koloniën te Paramaribo gevoerd, heeft eerstgenoemde een Commissie aangewezen, met opdracht zich naar de Verenigde Staten te begeven teneinde aldaar overleg te plegen met de daarvoor in aanmerking komende Nederlandse instanties, in het biezonder met de Nederlandse Inkoop Commissie en de Nederlandse Scheepvaart Missie, over de tussen die instanties en Suriname bestaande betrekkingen op financieel en economisch, speciaal handels- en scheepvaartgebied, zulks in verband met de van Overheidswege zowel in de Verenigde Staten van Amerika als in Suriname getroffen regelingen, haar toepassing en uitvoering.

De Commissie heeft verder in opdracht een meer definitieve vertegenwoordiging van Suriname in de verschillende daarvoor in aanmerking komende instanties in de Verenigde Staten voor te bereiden.

Benoemd zijn tot lid en voorzitter de heer Mr. J.C. Brons, Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, President van het Hof van Justitie; tot leden de heren Mr. C. C. W. Uffelie, Administrateur van Financiën en Mr. C. C. de Rooy, Directeur van Sociale en Economische Zaken, en tot lid en secretaris de heer F. H R. Lim A Po, lid van de Staten van Suriname, practizijn te Paramaribo. [Deze laatste is Surinamer van geboorte. — Red.]

MOFFENVERDELGERS.

Een bekende Nederlandse fabriek maakte vroeger reclame met een motten-verdelgingsmiddel. Zij adverteerde: „Dit middel zuivert de lucht en verdelgt motten". Nu heeft zij aanplakbiljetten verspreid, waarop de beide t's van motten heel erg op f's lijken......

„De Zwarte Soldaat" heeft dit grapje van motten en moffen in de gaten gekregen en schrijft: „Binnenkort zal de W.A. komen om der grappige directie van deze fabriek mores te leren."

NIEUWTJES UIT NEDERLANDS OOST INDIE.

— De haven van Tandjong Priok is nog gedeeltelijk geblokkeerd door gezonken schepen.

— De havenbeweging van Tandjong Priok is tot zulk een punt gedaald, dat de aankomst van een boot een sensatie is.

— De Japanners zijn bezig te Tandjong Priok kleine 50-tons schepen te bouwen.

— In Balikpapan pogen de Japanners een van hun daar gezonken torpedojagers te lichten.

— Bij wijze van demonstratie vliegen Japanse vliegtuigen herhaaldelijk over Batavia en andere belangrijke steden.

— Het bericht dat alle mannelijke Europeanen tussen 16 en 40 jaar geïnterneerd zijn, is overdreven. Niettemin zijn aanmerkelijke aantallen Europeanen geïnterneerd.

— Er is een groot gevangenkamp halfweg tussen Batavia en Buitenzorg.

— Het deel van Batavia waar de Europese vrouwen en kinderen zijn, is geheel met prikkeldraad omgeven.

— De echtgenoten van deze vrouwen, die niet geïnterneerd zijn, mogen bij hun vrouwen wonen.

Buitenland.

DUITSERS WILLEN ARBEIDERS UIT DE BALKAN.

Berichten uit Sofia, welke werden omgeroepen door de radio van Berlijn tonen aan, dat de nazies thans grote druk oefenen op Bulgarije teneinde meer arbeiders van dat land los te krijgen als een vergoeding van de militaire hulp, die het aan Duitsland ontvangen. De Berlijnse radio zeide, dat den Bulgaarsen arbeiders werd verzocht de heropbouw van het nieuwe Europa hoog te schatten door een oproep, die Vrijdagmorgen in de gehele Bulgaarse pers werd afgedrukt."

De opsteller van deze oproep was de leider van een nieuw opgericht uitzendingskantoor voor het aanwerven van Bulgaarse arbeiders voor Duitsland. Den eventuelen vrijwilligers werd aan het verstand gebracht, dat zij niet alleen zullen medewerken aan de opbouw van een, volgens as-normen, model-Europa, doch dat zij tevens ondervinding zullen opdoen, waardoor zij later in staat zullen zijn, die toe te passen in het belang der Bulgaarse industrieën."

De aanwervingscampagne wordt langzaam op het volk toegepast, dat ondanks zijn verbondenheid met de As-landen, het heeft weten klaar te spelen, dat zijn 500.000 of meer soldaten voor weinig meer als politiediensten op de Balkan worden gehouden en zich niet bij de oorlog tussen Rusland gevoegd hebben. Het is niet uitgesloten, dat deze quaestie op de onlangs gehouden conferentie te Berlijn tussen Hitler en Generaal Nikolai Michov, den Bulgaarsen Minister van Oorlog, ter sprake werd gebracht. Het gebrek aan manschappen om het industriële front van Duitsland op peil te houden, zou wel aanleiding geweest kunnen zijn tot het Duitse voorstel, dat Bulgarije zijn arbeiders naar Duitsland zende, indien de diep-gewortelde sympathieën ten aanzien van Rusland, met hetwelk Bulgarije in vele opzichten verbonden is, beletten dat Bulgarije een helpende hand biede aan het Russisch front (New York, (AP) 15.1).

BALKAN-CONFERENTIE TE WENEN.

Volgens een Tass-bericht uit Geneve, hetwelk werd rondgeroepen door de radio van Moskou, zou Hitler van plan zijn spoedig een Balkan-conferentie in Wenen te beleggen, teneinde de steeds straffer wordende betrekkingen tussen de Balkan-staten onderling te bespreken. Men zeide, dat het bezoek van Antonescu aan Berlijn, hetgeen ~~plaats had in het begin van deze week,~~ het voorspel was van deze conferentie. Men neemt ook aan, dat de politieke en economische vraagstukken, die het gevolg zijn van de deelneming van de Balkan aan de oorlog, ter tafel zullen worden gebracht (Londen, (AP) 15.1).

HITLER WIL MEER STEUN VAN ZIJN SATELLIETEN.

Een Russische uitzending van „Tass" zeide, dat „de vernietigende slagen, die den Duitsers thans worden toegebracht langs het enorme front, dat zich uitstrekt van Velikie Lukie tot aan de Caucasische voetheuvels, en het verlies van de gebieden, waarvoor de nazies gedurende de zomer en de herfst van het afgelopen jaar honderdduizenden officieren en manschappen geofferd hebben, de Duitse oorlogsmachine ten zeerste verzwakt hebben. Nu de nazies zich een weg zoeken uit deze hoogst ernstige situatie, oefenen zij zware druk op hun Europese satellieten, teneinde enigermate hun wankelende positie te redden. Het dringende bezoek aan Hitlers Hoofdkwartier van den Hongaarsen Minister van Oorlog, Generaal Nagi, alsook de bezoeken van den Bulgaarsen Minister van Oorlog Michoff en van het hoofd van de Roemeense marionetten-regering Maarschalk Antonescu, zijn kenmerkend voor de huidige toestand, waarin Duitsland en Italië zich bevinden."

„Tass" ging verder: „In verband met deze quaestie is waarschijnlijk van het grootste belang de samenkomst van Hitler en Antonescu. Niets, aldus „Tass", kan het bedroevend resultaat verbergen van de Duitse politiek van samenwerking, die eerlijk gezegd, de reden was van het bezoek van Antonescu aan Hitlers Hoofdkwartier. Als gevolg van een bijna 19 maanden lange deelneming aan de oorlog, is Roemenië arm geworden en heeft het land te kampen met een geheel gedesorganiseerde economie en een hongerende bevolking. De gebeurtenissen van de laatste tijd aan het Russische front hebben de algemene ramp van het Roemeense leger volledig gemaakt, hetwelk thans nauwelijks gerekend kan worden als een ernstige militaire macht (Moskou, (AP) 15.1).

NIEUWE ARRESTATIES IN POLEN.

Het Britse nieuwsagentschap verstrekte een bericht „afkomstig van de Duitse grens", in hetwelk wordt melding gemaakt van nieuwe arrestaties in Warszawa, waarbij duizenden personen betrokken zijn.

Het betreft hier weer een van de nieuwe massa-opruimingen door de Gestapo. Men zeide, dat de Gestapo gedurende de laatste weken „zwarte lijsten" van gevangen te nemen Polen heeft gemaakt. Volgens het bericht, zouden deze opruimingen zich uitstrekken naar alle districten van Warszawa. Ofschoon het plan reeds enige tijd geleden was opgemaakt, schijnt men grote haast te hebben met de arrestaties (Londen, (AP) 15.1).

„DE BRITS INDIËRS ZIJN ANTI-JAPANS GEZIND".

Sir Ramiswami Mudaliar, lid van het Britse oorlogscabinet voor Brits Indië, zeide, dat er ongeveer 2.000.000 Brits Indiërs de Geallieerden helpen in de oorlogvoering. Hij vertelde aan de verslaggevers, dat geschillen verband houdende met de politieke vraagstukken wel degelijk bestaan, maar voegde eraan toe, dat „het Brits Indische volk in zijn geheel wenst, dat de oorlog eerst gewonnen worde." Mudaliar zeide verder, dat er „onder de Brits Indiërs geen pro-Japanse stemming heerst. Alle Brits Indiërs zijn anti-Japans gezind" (Springfield, Illinois, (AP) 15.1).

DE GEESTELIJKE VERZORGING VAN DE NOORDAMERIKAANSE WEERMACHT.

De Amigoe-man te New York schrijft:

De Regering van de Verenigde Staten heeft begrepen dat de geestelijke verzorging van de marine en van het leger en de luchtmacht een onderwerp van buitengewone zorg van de overheid behoort te zijn. Men kan niet anders dan buitengewone bewondering en waardering hebben voor de wijze waarop de aangelegenheid behandeld wordt en voor de wijze waarop de geestelijkheid van verschillende gezindheid haar medewerking verleent. Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monsignore Francis Spellman, Aartsbisschop van New York, is de Hoofdaalmoezenier van het Noordamerikaanse leger. Aartsbisschop Franciscus vat deze taak, die Hem ondanks zijn vele beslommeringen is toevertrouwd geenszins als een sinecure op. Onlangs heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie het uitgestrekte gebied van de Verenigde Staten in alle richtingen doorkruist. Zij heeft 18.000 mijlen gereisd en overal priesters en soldaten bezield en aangespoord. Zijne Hoogwaardige Excellentie bezocht zelf de verst afgelegen Noordamerikaanse posten op de Aleoeten-eilanden waar nog bijna nooit een bisschop geweest was. Haar markante persoonlijkheid en Haar langdurig verblijf in Rome en vooral Haar bizondere verhouding tot den Heiligen Vader heeft Haar een uitzonderlijke positie gegeven, die verre uitgaat boven de reeds uiterst belangrijke functie van aartsbisschop van New York. Mons. Spellmans actieve belangstelling voor de weermacht wint daardoor aan betekenis. Ook op ander gebied gaat Mons. Spellman voor.

Enige tijd geleden heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie voor de derde maal bloed afgestaan voor de bloedtransfusie-dienst van het Rode Kruis. Op grote schaal zijn veldaltaren vervaardigd, die door de troepen worden meegevoerd. Bekende Noordamerikaanse kunstenaars zijn uitgenodigd triptieken te schilderen. Aan onzen landgenoot Joep Nicolas is eveneens de eer te beurt gevallen te worden uitgenodigd. Hij heeft een zeer fraai, monumentaal triptiek vervaardigd. Voortreffelijk in opzet, levendig van kleur, is het een aanbidding van de Heilige Maagd door soldaten en matrozen.

Zijn triptiek heeft de algemene bewondering gewekt. Het echtpaar Nicolas weert zich danig. Suzanne Nicolas is onderscheiden in een publieke prijsvraag uitgeschreven door de Katholieke Universiteit van Amerika te Washington, D. C. Zij is onder honderden Noordamerikaanse artisten met twee andere kunstenaars uitgenodigd voor de laatste wedkamp voor een beeld van Christus in de grote hal van deze Universiteit. Wij zijn van mening, dat zij verdient de eindstreep te halen.

En thans terugkomende tot de geestelijke verzorging willen wij ten aanzien van de Noordamerikaanse weermacht nog vermelden, dat de opperste leiding van de gehele geestelijke verzorging voor alle gezindten is gelegd in handen van Monsignore Willem Arnold, wien de Generaalsrang is toegekend. Een erkenning van het feit, dat de Katholieke Kerk het sterkste kerkgenootschap in de Verenigde Staten is. Alle gezindten werken op de aangenaamste wijze samen.

Het aartsbisdom New York alleen heeft reeds meer dan 70 wereldsheren aan de weermacht afgestaan. De verschillende orden nemen eveneens een actief aandeel. De orden, die een hoofdkwartier in New York hebben, de Jezuïeten, Redemptoristen en Franciscanen hebben reeds meer dan honderd leden voor deze dienst afgestaan. De Paters weten zich goed met de mannen te verstaan. Zij delen hun lot. Zij dienen met hen. Dezer dagen werd zelfs een foto gepubliceerd van een para-pater. Dit is een pater die dient bij de luchtmacht en tevens een goed parachutist is.

De eerste Katholieke aalmoezenier is reeds gesneuveld. Hij diende op een Noordamerikaans oorlogsschip in het Verre Oosten. Het schip werd getroffen. Reddingsboten werden uitgezet. De aalmoezenier werd geroepen, omdat men hem in een der eerste boten wilde doen plaats nemen. Zijn antwoord luidde: „Neen, ik wil bij de jongens blijven". Hij bleef bij de jongens, die met het schip ondergingen.

De geest van strijdvaardigheid onder de katholieken laat niets te wensen over. Onder Ierse en Duitse invloed was er vroeger wel een zekere stroming in de richting van isolationisme te bespeuren. Dit is thans veranderd. Een markant voorbeeld is Pater Gannon S.J., de hoogst bekwame en invloedrijke president van de Fordham-Universiteit in New York, die enige maanden geleden openlijk beleed — zoals alleen een katholiek zulks vermag te doen — dat hij vroeger gedwaald heeft in de gedachte, dat de Verenigde Staten van Amerika buiten de oorlog moesten en konden blijven. Hij verklaarde thans ten volle en geheel achter den President der Verenigde Staten te staan.

Zo zijn wij hier in de Verenigde Staten van Amerika getuigen van dit merkwaardige verschijnsel: het ontwaken van het Amerikaanse volk, hetwelk zich gereed maakt om den in de beroemde encycliek „Mit brennender Sorge" — reeds lang voor dat andere zulks deden — gebrandmerkten vijand te lijf gaan. De katholieken nemen hun aandeel in deze strijd. Hoe zoude zulks ook anders kunnen, als Monsignore Spellman zijn onlangs verschenen boek onder de titel: „Way tot Victory" „de Weg naar Overwinning" deed verschijnen.

HET ONTEIGENEN EN ROVEN DOOR DE BEZETTERS.

Officiële verklaring van de Geallieerde Naties.

Het Comité „Pro France Combattante" schrijft:

„Hier volgt de text van de officiële verklaring die de regeringen van de 17 Verenigde Naties en het Nationale Franse Comité op 5 Januari 1943 gezamenlijk te Londen gaven, betreffende de verbeurdverklaringen die plaats hadden in bezette of onder toezicht van den vijand staande gebieden: „De regeringen van de Zuidafrikaanse Unie, de Verenigde Staten van Amerika, Australië, België, Canada, China, de Tsjechoslowaakse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord Ierland, Hellas, Brits Indië, Luxemburg, De Nederlanden, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Polen, de Sovjet-Unie, Joegoslavië, en het Nationale Franse Comité, brengen door deze verklaring officieel ter kennis van alle belanghebbenden en in het bizonder aan personen van Neutrale Landen, dat zij van plan zijn alles te doen wat in haar macht ligt om de methoden van onteigening zoals toegepast op de landen en bevolkingen die zo wreed aangevallen en geplunderd werden door de landen en regeringen waarmede wij in oorlog zijn, te doen mislukken.

Dientengevolge behouden de regeringen, ondertekenaars van deze verklaring en het Nationale Franse Comité zich ten volle het recht voor tot het ongeldig verklaren van alle overdrachten of transacties betreffende eigendommen, rechten en belangen, van welke aard zij ook zijn, die zijn of waren binnen het bezet of direct of indirect onder toezicht staand gebied van de landen waarmede wij in oorlog zijn, behoren of behoord hebben aan personen (met inbegrip van rechtspersonen), die hun woonplaats hebben in die gebieden. Deze waarschuwing is van toepassing op overdrachten of transacties die zich voordoen onder de vorm van bekende plundering of roof, zowel als op schijnbaar wettelijke transacties, zelfs als zij de schijn hebben van uitgevoerd te zijn met de toestemming van de slachtoffers.

De regeringen, ondertekenaars van deze verklaring, en het Nationale Franse Comité nemen plechtig acte van hun solidariteit desbetreffende.

Commentaar van het Nationale Franse Comité.

Bij gelegenheid van de publicatie van de hierboven staande nota legde het Nationale Franse Comité de volgende verklaring af:

„Het Nationale Franse Comité, tezamen met de regeringen van de 17 Geallieerde landen, maakt door de bovenstaande verklaring bekend, zijn besluit, om zich met alle hem ten dienste staande middelen te verzetten tegen de plundering door den vijand van gebieden die hij bezet houdt of over welke hij een werkelijke macht oefent.

Als tolk van de wil van het Franse Volk, behoudt het Nationale Franse Comité zich alle rechten van Frankrijk voor, om alle overdrachten en transacties van elke aard, die plaats gehad hebben gedurende de tijd dat het Franse grondgebied direct of indirect onder gezag staat van den vijand, voor ongeldig te verklaren.

Deze verklaring is van toepassing op geheel Frankrijk, zowel op de zone die bezet werd na de wapenstilstand, als op het vroegere onbezette gebied. Zij beoogt evenzeer de daden van onteigening, waaraan de Duitsers zich hebben schuldig gemaakt, als die, bewerkstelligd door de Regering van Vichy. Zij laat toe, van generlei waarde te verklaren niet alleen de daden waarbij Duitsland, of zijn medeplichtigen, direct of indirect voordeel hadden, maar ook alle die begaan zijn onder druk of op aanraden van de Duitsers. Zij is van toepassing op alle soorten van plundering, van brutale beroving, zonder schadeloosstelling, van eigendommen, rechten en belangen van allerlei aard, tot aan schijnbaar vrijwillige transacties, waaraan geen der wettelijke vormen ontbreken.

Het is onmogelijk op de dag van heden, de verschillende wijzen van toepassing van deze verklaring te voorzien, maar van dit ogenblik af bevestigen de betrokken Geallieerde regeringen haar solidariteit en verbinden zich samen te werken in het onderzoek naar de berovingsdaden en deze te ontdoen van haar gevolgen.

Op het ogenblik, dat de oorlogskansen tegen hem keren zal de vijand onophoudelijk en bij voorkeur zijn toevlucht nemen tot afpersing en plundering om alles wat tot zijn oorlogsinspanning bij kan dragen aan de bezette landen te ontrukken.

Het ogenblik is dus rijp om plechtig te verklaren dat het Franse Volk geen enkel van dergelijke daden zal erkennen, en om allen, die met den vijand of zijn medeplichtigen handelen te waarschuwen, dat zij zich niet zullen beroepen op hun onwetendheid om zich te beschermen tegen de besluiten van de

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New Delhi:** Het gezamenlijke oorlogscommuniqué meldt, dat er geen belangrijke verandering plaats vond in de situatie in het Arakan-district. De Britse troepen aan het front werden in de nacht van 15 op 16 door den vijand aangevallen. De aanval werd echter afgeslagen. De luchtmacht doet nog steeds aanvallen op het gebied van Akyab en andere vijandelijke objecten in Birma. Bij een aanval van 3 Japanse vliegtuigen op het gebied van Calcutta werden alle drie neergeschoten.

— **Londen:** De radio van Vichy deelde mede, dat de As Benghazi hevig heeft aangevallen in de nacht van 15 Januari. Het was de derde maal, dat de Duitsers een nieuw soort brisantbom gebruikten. Men zeide niet wat er nieuw aan de bommen was.

— **Londen:** De radio van Algiers zeide, dat de haven van Tripoli niet meer bruikbaar is en dat de As voornamelijk afhankelijk is van de kleinere Tunische havens voor het invoeren van voorraden. In Midden-Tunis wordt de Duitse sterkte te Kairouan bedreigd.

— **Londen:** De radio van Parijs zeide, dat zandstormen de grondactiviteit in Libye hinderen.

— **Londen:** Veldmaarschalk Gort, de Commandant van Malta, liep lichte brandwonden op toen een olie-opslagplaats bij een luchtaanval op Malta in brand werd gezet. Gort bevindt zich in Londen voor besprekingen met de Regering.

— **Moskou:** De Russische strijdkrachten, die nog door 30 steden trokken, vechten thans aan de Oostelijke oever van de rivier Donets op 32 kilometer ten Zuid-Oosten van Kamensk. Voorts bezetten zij twee heuvels die een uitzicht bieden op de rivier Manych ten Zuid-Oosten van Rostov, terwijl zij gestadig de grote Duitse basis insloten aan de ingang naar de Caucasus. De Russische stellingen liggen ten Noord-Oosten van Rostov op ongeveer 130 kilometer van de stad en ten Oosten ervan naderden de Russen haar reeds op een afstand van 95 kilometer. De berichten van het slagfront geven te kennen, dat de Russen zich voorbereiden om over de Donets te trekken — de laatste natuurlijke versperringen voor de stad — niettegenstaande de winter zijn hoogtepunt heeft bereikt.

Het Sovjet-Inlichtingenbureau maakte bekend, dat de Donets bereikt werd in een opmars langs een front van 40 kilometer met de herovering van de dorpen Borodinov en Potseliev aan de Oostelijke oever van de rivier, waar deze in Noordwestelijke richting ombuigt voorbij Kamensk.

Andere strijdkrachten dringen voort langs de Moskou-Rostov spoorlijn uit het Noorden en zouden nieuwe winsten geboekt hebben tussen het omringelde Millerovo en Kamensk. Ten Zuid-Oosten van Rostov hebben de Russen de rug bereikt van de Sal-Manych keten.

De Pausen als Vredevorst - III

PIUS X, ZUID-AMERIKA EN WERELDOORLOG I.

Pius X en Brazilië, Bolivia en Peru.

Pius X, de opvolger van Leo XIII, treedt minder op de voorgrond op politiek gebied, toch heeft ook hij er een rol moeten vervullen, niet alleen om de vrede te bepleiten en internationale arbitrage aan te bevelen, maar om zelf als arbiter op te treden tussen enige staten van Zuid-Amerika in de jaren 1903—1911. Het verschil liep over een grondgebied, dat deel uitmaakte van de Verenigde Staten van Brazilië, dat van de Acre. De Acre is een zijrivier van de Amazone. Op het einde der vorige eeuw en in het begin der 20e eeuw kreeg dit gebied een groot economisch belang door de grote navraag naar caoutchouc voor de automobielindustrie. De streek bestond uit woeste gronden, zonder juiste afbakening, min of meer verdeeld tussen Brazilië, Bolivia en Peru. Toen dit terrein waarde kreeg, moest men het eens zien te worden aan wie het toebehoorde.

Brazilië en Bolivia konden er het meest aanspraak op maken. Deze sloten een verdrag, 17 November 1903, krachtens hetwelk de grens werd bepaald. Het gebied werd toegekend aan Brazilië, tegen betaling van een geldelijke schadeloosstelling aan Bolivia en een verbetering der grens ten voordele van Bolivia. De souvereiniteit kwam dus aan Brazilië. Maar daarmede was **het geschil niet opgelost.** Er waren nog grote materiële belangen te regelen voor de onderhorigen van Brazilië en Bolivia en die van Peru. Deze regeling was een voortdurende oorzaak van oneenigheid en moeilijkheden tussen de drie staten. Men kon het niet eens worden, telkens kwamen nieuwe geschilpunten de zaken nog ingewikkelder maken. Er moest een einde aan gemaakt worden.

Men besloot zijn toevlucht te nemen tot arbitrage. Er werden twee commissies benoemd, **de ene voor de helft bestaande** uit leden door Brazilië benoemd, voor de andere helft door Peru aangesteld, de tweede voor de helft gevormd uit leden van Brazilië en Bolivia. Maar wie zou voorzitter zijn? Het was geen erepost, want de president moest bij geschillen een beslissend en overwegend gezag kunnen oefenen. Wie had genoegzaam het vertrouwen der beide partijen?

Op een vrachtboot, die de verbinding onderhield tussen Europa en Zuid Amerika ontmoetten elkaar in die tijd Monsignore Tonti, die reeds hoge posten in de Pauselijke diplomatie had bekleed en de minister van buitenlandse zaken van Brazilië, baron de Rio Branco. Deze bespraken de toestand en de minister gaf de verlegenheid te kennen, waarin hij verkeerde, om een president voor de commissies te vinden.

Mons. Tonti herinnerde toen aan de oplossing van het geschil omtrent de Carolinen (zie „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 14 Januari 1943) en meende, dat alleen de Paus hoog genoeg stond, om met gezag hier te kunnen optreden. Het gevolg was, dat Mons. Tonti de opdracht kreeg van de drie staten, den Paus te verzoeken als voorzitter der commissies te willen optreden. Pius X nam het aanbod aan en Mons. Tonti werd belast, het voorzitterschap op zich te nemen, later werd hij vervangen door den Nuntius te Rio de Janeiro.

De commissie van Brazilië en Bolivia ving haar zittingen aan 20 Mei 1905 en na lange besprekingen kwam men 3 December 1909 tot een resultaat. De tweede commissie van Brazilië en Peru hield 1 Januari 1906 haar eerste vergadering, de laatste had plaats 30 Juni 1910. Het gevolg was: twee tractaten, waardoor de geschilpunten tussen de drie staten met aller instemming werden geregeld.

Pius X en de Carnegie-stichting.

Dat aan Pius X de internationale vrede ter harte ging, toonde hij ook op overtuigende wijze door de aanmoediging, die hij schonk aan de Carnegie-stichting.

Toen Carnegie na een ontzaglijke voorbereidende arbeid zó ver was gekomen, dat hij tot de inwijding der door hem in het leven geroepen instelling kon overgaan, vroeg hij aan de verschillende mogendheden, dus ook aan het Vaticaan, een afgevaardigde bij die opening te zenden, om haar goedkeuring te doen blijken. Mons. Diomedes Falconio, de Apostolische afgevaardigde in de Verenigde Staten werd daartoe benoemd, hij was drager van een brief van Pius X, welke brief als officieel stuk in de Acta Apostolicae Sedis van 11 Juni 1911 is opgenomen. Deze vleiende brief, waarin de poging ter versterking van de internationale vrede en de hulp, die de stichting daartoe biedt door haar publicaties, wordt geprezen, maakte een diepe indruk.

Op 25 Mei 1914 hield de Paus een consistorie, waarin hij nog eens krachtig aandrong op de vrede. Hij prees er de werken des vredes aan, drukt den regeerders op het hart deze te eerbiedigen en deed een beroep op hun geweten. Het licht en de kracht der goddelijke waarheid en der christelijke instellingen werden als richtsnoer gesteld, opdat de vrede beter begrepen en meer onderhouden worde. Streng keurt de Paus de gewapende vrede af, hij is en blijft een bedreiging. De Paus drukt ook zijn vrees uit voor de mogelijkheid ener algemene beroering en wijdt een woord van lof aan die organisaties, die er toe medewerken dit gevaar te bezweren. Een duidelijke toespeling op de Carnegie-Stichting.

Pius X en Wereldoorlog I.

Enkele maanden daarna brak de grote oorlog uit. Welke zijn de bemoeiingen van Pius X geweest, om deze te voorkomen? Heeft de Paus bij de Katholieke Oostenrijkse monarchie alles aangewend, opdat deze de zaken niet op de spits zou drijven?

Zeker heeft Pius X krachtig aangedrongen, opdat een eervol accoord tussen Oostenrijk en Serbië zou worden verkregen, maar het Oostenrijkse Ministerie van Buitenlandse Zaken was vastbesloten met Serbië af te rekenen, ongeacht de gevolgen die dit kon hebben. Men deed zijn best de stappen, die de Nuntius deed bij den Keizer, te verijdelen, zijn brieven en telegrammen werden onderschept en vertraagd.

Men heeft zelfs getracht aan Cardinaal Merry del Val, woorden in de mond te leggen, die lof voor Oostenrijk, blaam voor Serbië bevatten en een aansporing waren voor de eerste mogendheid tot het uiterste te gaan. Een onjuiste weergave van een gesprek met **den Beiersen** gezant had dit bericht tot ondergrond. De onjuistheid ligt al te zeer voor de hand, want Cardinaal Merry del Val was steeds de getrouwe tolk van de politiek van Pius X, hij wist te zeer hoe 's Pausen wil tot de **vrede geneigd was, om zo onvoorzichtig** te zijn, een der oorlogvoerenden aan te moedigen. Daarenboven was de Cardinaal juist in onderhandeling met Serbië over het sluiten van een concordaat. Dit was getekend 24 Juni 1914 en werd eerst 20 Maart 1915 geratificeerd, zodat het een overgrote dwaasheid van zijn kant zou geweest zijn, vijandige woorden tegenover Serbië te uiten.

Men kent het beroemde woord van Pius X uit die tijd. Toen de oorlog zou beginnen, of reeds begonnen was, moet de Oostenrijkse gezant hem gevraagd hebben, de vaandels en wapenen van Zijne Apostolische Majesteit¹) te willen zegenen, waarop de Paus zou geantwoord hebben: „Ik zegen de vrede". Wel staat historisch dit gezegde niet vast, maar het tekent toch de houding van Pius X, die wel verre van Oostenrijk aan te moedigen, alles gedaan heeft, om de vrede te doen handhaven.

Enkele dagen voor zijn dood, heeft Pius X, 2 Augustus 1914, nog een smeekbede voor de vrede gericht tot alle katholieken der gehele wereld. Een kreet van afgrijzen over de afschuwelijkheden, die de oorlog met zich sleept, een oproep tot gebed, opdat die gesel bezworen worde en de regeerders gedachten van eendracht en vrede te doen volgen op de gedachten van toorn en haat, die hen nu bezielen.

Al is het niet in direct verband met de internationale vrede, toch dient hier een kort woord gezegd over Pius X als wetgever. Als zodanig heeft hij zich een blijvende naam verworven in de geschiedenis door het ordenen der canonieke wetgeving. Dit wetboek, de Codex Juris Canonici, waarvan de vervaardiging door zijn stuwkracht is mogelijk geworden, geldt voor alle Latijnse katholieken der gehele wereld, terwijl het bij zaken de katholieken van de onderscheidene Oosterse riten betreffende in hoge mate adviserend is, zolang de nieuwe Codex, waarin voor alle riten plaats zal zijn, nog niet verschenen is.

Wat de Westerse kerk betreft, was tot dan toe nog in gebruik de verzameling van wetten en regelingen uit de Middeleeuwen. Geen systematische ordening had er plaats gehad, zodat de wetgeving ingewikkeld en verward was, daarenboven was de formulering der wetten verouderd, niet in overeenstemming met de juiste en duidelijke termen, waarin de wetten gekleed moeten zijn. Het werk was zo moeilijk dat, toen in het begin van zijn pontificaat, de Paus zijn wens te kennen gaf, het canoniek recht te herzien, mensen met ondervinding verklaarden: Het zal wel gaan als vroeger. De bedoeling is goed, het verlangen te prijzen, maar de moeilijkheid is zo onoverkoombaar, dat men na verloop van een paar jaren, de onderneming zal moeten opgeven. Pius zette echter door, zelf gaf Hij de wijze van werken aan en door zijn drijven was het werk bij zijn dood al zó ver gevorderd, dat zijn opvolger Benedictus XV het heeft kunnen afkondigen op Pinksteren 1917.

¹) „Zijne Apostolische Majesteit" was de titel der Hongaarse koningen, en als zodanig ook van den Oostenrijksen keizer.

Nederland.

COMITÉ CHRISTELIJKE KERKEN IN SURINAME.

Wij lezen in „De Surinamer" van 9 Januari:

Op uitnodiging van Ds. Paap kwamen op Maandag 23 November jl. in het vergaderlocaal der Hervormde Gemeente bijeen: voor de Hervormde Kerk, Ds. Paap en Ds. Mulder; voor de Lutherse Gemeente Ds. Hoekstra en de Ouderling der Gemeente H. J. de Vries; voor de Evangelische Broedergemeente, Zending - leraar, J. F. Mittelmeyer (als plaatsvervanger voor deze keer van Ds. J. Raillard) en Zendeling-leraar G. Polanen; voor de Rooms-Katholieke Gemeente, Pater St. Kuypers C.SS.R. en Pater H. Ruyter C.SS.R.

De vergadering werd geleid door **Ds. Paap als initiatiefnemer.**

Doel van de bespreking was na te gaan of het mogelijk zou zijn ondanks grote verschillen op dogmatisch gebied toch te komen tot een eendrachtige samenwerking op ethisch gebied. Deze vraag werd door allen bevestigend beantwoord. Er werd dus een Comité opgericht van Christelijke kerken in Suriname.

Aanleiding tot die oprichting was het algemeen inzicht, dat bij de huidige structuur van het maatschappelijk en economisch leven de Christelijke cultuur en de Christelijke beginselen gevaar lopen door een meer heidense cultuur en heidense beginselen te worden verdrongen.

En allen kwamen tot het besluit, dat met gemeenschappelijk overleg en samenwerking der Christelijke Kerken in Suriname dat gevaar voor Suriname moet worden afgewend; dat er zoveel mogelijk naar gestreefd moet worden om de Christelijke beginselen ook in de naaste toekomst de grondslag te doen zijn voor de wederopbouw van het maatschappelijk en economisch leven.

1. op de eerste plaats bevordering van belangen, die voor de Kerken gemeenschappelijk zijn;
2. vervolgens bestudering van vraagstukken op het gebied van individuele en gemeenschapsethiek, welke de Christelijke Kerken op grond harer Christelijke geloofsovertuiging belangrijk achten voor land en bevolking;
3. in deze zaken leiding te geven aan de openbare mening;
4. medewerking verlenen aan practische oplossing zulker vraagstukken in zoverre die medewerking mogelijk en wenselijk wordt geacht.

Het Comité neemt slechts besluiten met algemene stemmen.

Het Comité is samengesteld uit twee leden van elk der vier grote Kerkgemeente in Suriname en wel uit dezelfde personen als hierboven vermeld.

Ds. Paap en Pater H. Ruyter C.SS.R. werden voor 1942 — 1943 gekozen als resp. Voorzitter en Secretaris van het Comité. Deze beide Heren vormen het dagelijks Bestuur en vertegenwoordigen het Comité naar buiten. Aan dit Bestuur werd toegevoegd een Administrateur - Secretaris, de Heer Schungel, die echter geen lid is van het Comité.

Aan den Gouverneur werd de oprichting van het Comité, de samenstelling en het doel daarvan schriftelijk medegedeeld. Bij die mededeling gaf het Comité tevens een uiteenzetting van zijn werkplan.

Zijne Excellentie was wel zo goed het Comité in zijn geheel op Vrijdag 11 December jl. te ontvangen en daarbij gelegenheid te geven tot gedachtenwisseling omtrent zijn doel en zijn plannen.

HET VALT TEGEN.

Het ronselen van Nederlandse arbeiders voor de Duitse oorlogsindustrie gaat niet zo als de Duitsers dat wel zouden willen. Dit werd openlijk toegegeven in een rede voor Radio-Hilversum door „een hogen stormtroepleider".

Hij vertelde dat hij onlangs een Nederlands werkkamp in Duitsland had bezocht en dat de atmosfeer er verre van opgewekt was, terwijl er vele moeilijkheden waren. Onze arbeidssnelheid is veel geringer dan die van de Duitsers en er heerst groot gebrek aan wederzijds begrip en onderling vertrouwen. Ook de Nederlandse landarbeiders laten op zich wachten ondanks het zoete fluiten van den Duitser. **Voor verreweg het grootste deel vertikken zij het zich naar Oost-Europa** te laten lokken. Daardoor komt het dat de Duitsers weer iets nieuws hebben bepaald: Nederlanders die naar Oost-Europa gaan, zullen te werk gesteld worden in Duitse ondernemingen waar zij op arbeidscontract zullen werken.

Voor deze mensen zijn nu stoomcursussen in Nederland geopend. Op het leerplan van deze cursussen van drie maanden staan: de beginselen van Duits, Russisch en Pools, van de warenhandel, van boekhouden en van landbouw.

Een andere speciale cursus zal te Wilna (Lithauen) worden geopend; deze zal een jaar duren en is uitsluitend gericht op landbouwkundige ontwikkeling. Maar intussen komen de cursisten maar heel matigjes op......

MUSSERT IS ER NOG LANG NIET.

Op bevel van de Duitsers put de Nederlandse genazificeerde pers zich uit in pogingen om Anton Mussert als „leider" naar voren te schuiven. Maar het blad van Musserts W.A. „De Zwarte Soldaat" doet er zelf een boekje over open, dat het daarmede niet zo heel rooskleurig gesteld is, zelfs niet in...... de N.S.B. zelf.

Dit N.S.B.-blad schrijft (in zijn nummer van 26 November 1942), dat vele kleine leidertjes in de N.S.B., als ze over Mussert spreken, niet „de leider" zeggen, doch „Mijnheer Mussert" en dat zij zelfs hun minderen verbieden hun lessenaars te sieren met 's groten Musserts portret. „De Zwarte Soldaat" is daar erg boos over en dreigt, dat de „W.A.-mannen zullen komen om dergelijken kleinen dictators een fiks pakslaag te geven."

AMBTELIJKE MUTATIES.

De Gouvernementspersdienst schrijft ons:

Natuurlijk komen in Nederland vele ambtelijke mutaties voor. Iedere week hebben er tientallen promoties, veranderingen, benoemingen en ontslagen van allerlei overheidsdienaren plaats: burgemeesters, politie-dienaren, burgerlijke en rechterlijke ambtenaren.

Al die veranderingen zijn bekend, doch wij kunnen niet van alle melding maken: dat zou te veel plaatsruimte in de pers vergen. Hieronder volgt een lijstje van zulke mutaties van de laatste maanden. Men moet hierbij een merkwaardig ding in het oog houden. Lang niet allen, die promoveren of benoemd worden zijn N.S.B.'ers.

Bij de burgemeesters zien wij wel dat langzamerhand alle niet-N.S.B.'ers door N.S.B.'ers worden vervangen doch bij de rechterlijke macht bijvoorbeeld is dit geenszins het geval. Dit komt waarschijnlijk omdat het burgemeesterambt thans, naar nazietrant, een marionetten-beroep is geworden. Vrijwel alle persoonlijke initiatief en zelfstandigheid is eraan onttrokken en instede van een burgervader te zijn is de Nederlandse burgemeester thans voor het grootste deel een passief uitvoerder van de wensen en eisen der Duitse overheden.

Voor dit ambt zijn gemakkelijk en snel N.S.B.'ers op te leiden: een stoomcursus van drie maanden is daarvoor voldoende. Goede rechterlijke ambtenaren kan men zo maar niet uit **de grond stampen en bovendien is daar het aantal N.S.B.'ers zo gering. Zo** geschiedt het dat de weinige N.S.B'ers in de rechterlijke macht bliksemsnelle promotie maken, dat er enkele jonge N.S.B.'ers worden ingevoegd, doch dat verreweg het grootste deel uit de „oude garde" bestaat en regelmatig promotie maakt, wanneer zij althans niet door een enkelen N.S.B.'er wordt voorbijgestreefd. De vrede-rechters en de economische rechters zijn evenwel voor een groot deel N.S.B.'ers, en de Hoge Raad der Nederlanden werd en wordt zorgvuldig genazificeerd. Nog onlangs werd de N.S.B.'er Mr. A. Help tot raadsheer in het hoogste rechtscollege benoemd. Thans volge het recente lijstje:

Politie: benoemd: tot inspecteur van politie te Rotterdam J. J. Doorenbosch, voorheen te Heemstede; tot commissaris te Zwolle Mr. W. de Bouter; tot hoofdinspecteur wn. commissaris te Zaandam H. W. Offers; tot commissaris te Tilburg H. Boersma; tot hoofdcommissaris te Rotterdam Ir. J. J. Boelstra.

Ontslagen: als commissaris in Den Haag P. Kramer; als hoofdinspecteur, chef van de rivier-politie te Rotterdam J. Riedijk; als hoofdinspecteur wn. commissaris te Zaandam A. J. van Doorn.

Rechterlijke macht: benoemd: tot advocaat generaal te Leeuwarden Mr. J. F. Hoeffelman; rechter te Arnhem Mr. J. A. Wolthuis; rechter te Den Haag Mr. P. H. N. Spronck; advocaat generaal te Arnhem Mr. H. A. J. Reumer; rechter te Rotterdam Mr. C. R. F. van Roggen; rechter te Rotterdam Mr. W. Schenk; substituut officier te Rotterdam Mr. A. Klein; substituut officier te Rotterdam Mr. R. H. F. Grasse; substituut officier te Breda Mr. J. C. Pantaleon baron van Eck; kantonrechter te Maastricht Mr. J. H. A. J. Stroom; vice-president te Breda Mr. A. Bisschop Boele; substituut officier te Maastricht Jhr. Mr. F. L. J. van Rijckevorsel; officier van Justitie te Assen Mr. A. W. baron van Imhoff; vice-president gerechtshof 's Gravenhage Prof. Mr. H. A. Idema; substituut officier van Justitie te 's Gravenhage Mr. P. H. V. Roscam Abbing; ambtenaar O. M. te Rotterdam Mr. P. R. van Heynsbergen; kantonrechter te Sneek Mr. B. Dorhout; tot militaire leden van de arr. rechtbank in Den Haag: luitenant kolonel D. de Jongh; majoor H. L. M. Dommers; kapitein E. N. J. Hoorweg; kapitein H. W. J. J. van Deventer; kapitein C. H. W. B. Backer, Mr. Dr. A. Spruyt en Mr. Dr. W. J. C. A. Nijgh; tot president van het Economische Gerechtshof te 's Gravenhage Sluyterman, lid van het gerechtshof; tot raadsheer in het gerechtshof te 's Gravenhage tevens lid van het Economisch Gerechtshof Mr. A. van der Hoop, C. J. Co vée, C. J. de Vries; tot procureu generaal bij het Economische G rechtshof Mr. F. M. Wilbrenninck; t griffier bij het Economisch Gerecht hof Mr. J. Tuinstra.

Ontslagen: als vice-president Breda M. J. C. H. Coenegracht; a kantonrechter te Assen Mr. H. Kin ma Boltjes; als raadsheer te Amste dam Mr. L. Th. Jorissen; als advocaa generaal in Den Haag Jhr. Mr. Dr. H. K. C. van Asch van Wijk; a raadsheer in de Hoge Raad Mr. G. Servatius.

Diversen benoemd tot: rector-magn ficus Rijksuniversiteit Amsterdam pr Dr. H. T. Deelman; inspecteur vo de prijsbeheersing Mr. H. L. A. Struycken; raadsadviseur voor bi zondere economische aangelegenhed P. Hoekstra; voorzitter van de Ra van Beroep Mr. W. U. Hazelho Roelfsema; wnd. secretaris - genera financiën H. Postma; referendar dept. van sociale zaken Mr. V F. de Gaay Fortman.

Ontslagen als: hoofdingenieur-d recteur Rijkswaterstaat Ir. F. Schlingemann.